

1. Ποια είναι η γνώμη σας σχετικά με τις εξελίξεις για τη Χρυσή Αυγή; Θα ήθελα μια απάντηση σε επικοινωνιακό, θεσμικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο.

Η δίωξη της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής επιβλήθηκε στην κυβέρνηση από την εσωτερική κοινωνική πίεση και την εξωτερική πίεση από τη διεθνή κοινή γνώμη, η οποία δεν μπορούσε να ανεχθεί άλλο τον εκφασισμό τμημάτων του ελληνικού κρατικού μηχανισμού. Η κυβέρνηση προσπάθησε να κερδίσει τα μέγιστα επικοινωνιακά οφέλη, αλλά, αφενός η τεράστια καθυστέρηση (που ευλόγως δημιουργεί την αίσθηση ότι υπήρχε πρόθεση συγκάλυψης, εφόσον είχαν προϋπάρξει τόσα πολλά θύματα της εγκληματικής-δολοφονικής ναζιστικής δράσης), και αφετέρου η περίεργη απόφαση της μη-προφυλάκισης τριών πολύ βασικών ηγετικών μελών της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης, της στέρησε το όποιο όφελος προσδοκούσε. Σε κοινωνικό επίπεδο η καταδίκη της Χρυσής Αυγής ήταν πολύ μεγάλη ήδη από την αρχή της υπερπροβολής της από ορισμένα μέσα ενημέρωσης και την έμμεση στήριξή της από το παλιό πολιτικό σύστημα. Η μη προφυλάκιση των 3 μελών της θα μειώσει δυστυχώς το μέγεθος του πολιτικού πλήγματος που δέχθηκε η ναζιστική οργάνωση.

2. Πώς μπορεί μια πολιτεία να ισορροπήσει ανάμεσα στο κράτος δικαίου και στην ανάγκη για κάθαρση, για εξυγίανση, ακόμα και για τιμωρία;

Πολύ απλά, εφαρμόζοντας τους νόμους για όλους τους πολίτες με τον ίδιο τρόπο. Δεν είναι δυνατόν ένας διαδηλωτής να προφυλακίζεται για 43 ημέρες ενώ αποδεικνύεται από την πρώτη στιγμή ότι είναι αθώος, ενώ ένας ναζιστής που έχει φορτωθεί στη δίωξη με τον μισό ποινικό κώδικα να μένει ελεύθερος μέχρι τη δίκη. Το κύρος των θεσμών πλήττεται όταν χρησιμοποιούν δύο μέτρα και δύο σταθμά.

3. Οι οικονομικές εξελίξεις στις ΗΠΑ θα μπορούσαν να δρομολογήσουν μια νέα εποχή ύφεσης σε παγκόσμιο επίπεδο;

Εξαρτάται από την πολιτική απάντηση που θα δοθεί στο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί. Αν οι φανατικοί της σκληρής ταξικής πολιτικής συνεχίζουν να εκβιάζουν χρησιμοποιώντας ως όπλο τη λειτουργία του Δημοσίου μπορεί να δημιουργηθούν πολύ σοβαρά προβλήματα.

4. Ο πρωθυπουργός επιμένει για την Ελλάδα ότι βρίσκεται σε καλό δρόμο, τα δύσκολα πέρασαν και ότι από το Grexit έχουμε περάσει στο Grecovery. Οι γερμανικές εκλογές πέρασαν. Τι άλλο μπορούμε να περιμένουμε από αυτή την ιδιότυπη οικονομία της αναμονής; (Πότε περιμένουμε τη δόση; Πότε τις αμερικανικές εκλογές; Πότε τις γερμανικές εκλογές; Πότε το πρωτογενές πλεόνασμα; Πότε την περιβόητη ανάπτυξη;)

Η διατύπωσή σας «οικονομία της αναμονής» δεν είναι δυστυχώς ορθή. Η ύφεση και αναδιανομή εισοδήματος υπέρ μιας μικρής ολιγαρχίας, που προκαλεί αυτή η

πολιτική, δεν αναμένει, εξελίσσεται. Δυστυχώς δεν μπορούμε να περιμένουμε τίποτε άλλο από τη συνέχεια αυτού που συμβαίνει ήδη. Δηλαδή περισσότερες απολύσεις, μεγαλύτερους φόρους για τους μη έχοντες, συνέχιση της φοροαποφυγής για τους έχοντες, συνέχιση των περικοπών στο κοινωνικό κράτος, περικοπή συντάξεων και εφάπαξ, κλπ. Το πρωτογενές πλεόνασμα που θα παρουσιαστεί θα είναι ισχνό, θα εμφανιστεί μόνο για πολιτικούς λόγους, για να μπορεί να εκφωνείται το success story. Το ζήτημα δεν είναι ούτε το πρωτογενές πλεόνασμα από μόνο του, ούτε οι θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας από μόνοι τους. Οι τεχνικοί όροι συγκαλύπτουν την πραγματικότητα, όταν τους προτάσσουμε χωρίς να εξετάσουμε ταυτόχρονα την κοινωνική κατάσταση που δημιουργούν. Σκεφτείτε ότι αν έκλειναν όλα τα δημόσια νοσοκομεία και αφήνονταν στην τύχη τους όλοι οι άνθρωποι που δεν έχουν να πληρώσουν τη νοσηλεία τους στα ιδιωτικά νοσοκομεία (ή αν μειώνονταν τα δημόσια σχολεία στο μισό), το πρωτογενές πλεόνασμα του Δημοσίου θα αυξανόταν. Κάτι τέτοιο είναι όμως απαράδεκτο για τη μεγάλη πλειοψηφία όσων ζουν σε αυτή τη χώρα. Το ζητούμενο επομένως δεν είναι η εξαφάνιση του κοινωνικού κράτους, αλλά η αύξηση των δημόσιων εσόδων, με την πάταξη της φοροδιαφυγής και των παράνομων δραστηριοτήτων (πλαστά και εικονικά τιμολόγια, λαθρεμπορία πετρελαιοειδών και τσιγάρων κλπ.) και τη θέσπιση ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος, ώστε να συνεισφέρουν επιτέλους ό,τι τους αναλογεί οι «έχοντες και κατέχοντες».